

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 9 ianuarie 2012, Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft/Comisia (T-407/09), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea recurentei având ca obiect, pe de o parte, o cerere de anulare a prețului deciziei a Comisiei cuprinse în scrisoarea din 29 iulie 2009 în care se declară că anumite contracte încheiate de recurentă privind vânzarea de locuințe în cadrul privatizării locuințelor publice în Neubrandenburg nu intră în domeniul de aplicare al articolului 87 alineatul (1) CE și, pe de altă parte, o cerere de constatare a abținerii Comisiei de a acționa, în sensul articolului 232 CE, în măsura în care aceasta din urmă nu ar fi luat poziție cu privire la contractele menționate, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41) — Încălcarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și a articolului 265 TFUE, precum și a dreptului la o cale de atac efectivă — Motivare insuficientă a ordonanței Tribunalului

Dispozitivul

1. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra recursului.
2. Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH, Comisia Europeană, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG și Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente prezentului recurs.

(¹) JO C 138, 12.5.2012.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 21 februarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Cauza C-154/12) (¹)

[Articolul 99 din Regulamentul de procedură — Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Zahăr — Regulamentul (CE) nr. 318/2006 — Articolul 16 — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Articolul 51 — Impunerea unei taxe pe producție — Validitate — Lipsa temeiului legal — Lipsa unei motivări clare și neechivoce — Încălcarea principiului nediscriminării — Încălcarea principiului proporționalității]

(2013/C 108/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamante: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Pârât: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Celelalte părți din procedură: Joseph Cockx și alții

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunal de première instance de Bruxelles — Validitatea articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 58, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 77) — Interpretarea articolului 37 alineatul (2) CE și a articolului 253 CE — Impunerea unei taxe pe producție în sectorul „zahărului-sfeclei” — Lipsa temeiului legal — Lipsa unei motivări clare și neechivoce — Discriminare în raport cu alte sectoare, precum și în raport cu alte domenii agricole și neagricole — Încălcarea principiului proporționalității

Dispozitivul

Examinarea întrebării preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului și a articolului 51 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic „OCP”).

(¹) JO C 174, 16.6.2012.

Ordonanța Curții din 17 ianuarie 2013 — Verenigde Douaneagenten BV/Comisia Europeană

(Cauza C-173/12 P) (¹)

[Recurs — Articolul 220 alineatul (2) din Codul vamal — Recuperare ulterioară a unor taxe la import — Prezentare incorectă a faptelor — Import de zahăr brut din trestie de zahăr]

(2013/C 108/20)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Verenigde Douaneagenten BV (reprezentant: S. Moolenaar, advocaat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: B. Burggraaf și L. Keppenne, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului — Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 10 februarie 2012, Verenigde Douaneagenten/Comisia (T-32/11), prin care Tribunalul a respins în parte cererea de anulare a Deciziei C(2010) 6574 final a Comisiei din 1 octombrie 2010 în care se constată, pe de o parte, caracterul justificat al înscrierii ulterioare în evidența contabilă a taxelor la import și, pe de altă parte, că remiterea acestor taxe nu este justificată într-un caz specific (REC 02/09)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Verenigde Douaneagenten BV la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 184, 23.6.2012

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 21 februarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social de Benidorm — Spania) — Concepción Maestre García/Centros Comerciales Carrefour SA

(Cauza C-194/12) (¹)

(Articolul 99 din Regulamentul de procedură — Directiva 2003/88/CE — Organizarea timpului de lucru — Dreptul la concediu anual plătit — Concediu anual fixat de întreprindere care coincide cu un concediu medical — Dreptul de a beneficia de concediu anual într-o altă perioadă — Indemnizație financiară pentru concediul anual neefectuat)

(2013/C 108/21)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de Benidorm

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Concepción Maestre García

Pârâtă: Centros Comerciales Carrefour SA

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Juzgado de lo Social de Benidorm — Interpretarea art. 7, alin. (1) din Directiva

2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3) — Dreptul la concediu anual plătit — Lucrător aflat în concediu medical în perioada de concediu anual stabilită de întreprindere — Dreptul lucrătorului de a beneficia de concediu în altă perioadă

Dispozitivul

1. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că se opune unei interpretări a reglementării naționale potrivit căreia un lucrător care este în concediu medical în perioada de concediu anual fixată unilateral în calendarul de concedii al întreprinderii în care este angajat nu are dreptul, la capătul concediului său medical, să beneficieze de concediul său anual într-o altă perioadă decât cea fixată inițial, eventual în afara perioadei de referință corespunzătoare, pentru motive legate de activitatea productivă a întreprinderii sau pentru motive de ordin organizatoric referitoare la aceasta.
2. Articolul 7 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că se opune unei interpretări a reglementării naționale care permite ca, pe durata contractului de muncă, perioada de concediu anual de care lucrătorul nu a putut beneficia din cauza unei incapacități de muncă să fie înlocuită cu o indemnizație financiară.

(¹) JO C 227, 28.7.2012

Recurs introdus la 7 iunie 2012 de Petrus Kerstens împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera de recursuri) pronunțată la 23 martie 2012 în cauza T-498/09 P-DEP, Petrus Kerstens/Comisia Europeană

(Cauza C-304/12 P)

(2013/C 108/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Petrus Kerstens (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 7 februarie 2013, Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul și l-a obligat pe domnul Kerstens să suporte propriile cheltuieli de judecată.